

ΕΘΙΜΑ Δ'ΑΦ'ΕΡΩΝ ΛΑΩΝ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ

Είς την Περσίαν διατηρείται ακόμη ένα εθίμον σχετικόν με τοὺς ἀποθνήσκοντας πολὺ περίεργον. Ὅταν ἀποθάνῃ κανεὶς οὕτε θάπτεται, οὔτε καίγεται, ὅπως γίνεται στοὺς ἄλλους λαοὺς τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸν παραλαμβάνουν ὄρισμένοι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἔχουν κάποιαν ἀναλογίαν με τοὺς δικούς μας νεκροθάπτες. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἐκλέγουν τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ περιφρονοῦνται ἀπὸ ὄλους καὶ δὲ μποροῦν περὶ νὰ ἔχουν καμμιά σχέση καὶ ἐπικοινωνία με τὴ λοιπὴ κοινωνία. Αὐτοὶ λοιπὸν ἀφοῦ παραλάβουν τὸν νεκρὸν ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του τὸν φέρουν στὸ ὑψηλότερον σημεῖο ἐνὸς λόφου τὸν κρεμοῦν ἀπὸ τὸ λαμὸ σ' ἓνα δίκρανο. Ὑστερον ἀπομακρύνονται, κρύβονται κάπου κοντὰ καὶ περιμένουν μέχρις ὅτου ἔλθῃ τὸ πρῶτον κοράκι καὶ ἀρχίσῃ ὁπὸ τὰ μάτια τοῦ νεκροῦ τὸ ἀπαισιό ἔργον.

Οἱ συγγενεῖς πάλι τοῦ νεκροῦ περιμένουν με ἀγωνία νὰ μάθουν ἀπὸ τοὺς νεκροθάπτες, ποῖο μάτι ἐφραγν πρώτον τὰ κοράκια, τὸ δεξιὸ ἢ τὸ ἀριστερό. Διότι ἂν τὴν κ' ἔχουν φάει τὸ δεξιὸ μάτι, τότε σημαίνει ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ νεκροῦ ἐπῆγε στὸν Παράδεισον, πράγμα ποὺ σημαίνει μεγάλη χαρὰ γιὰ τοὺς συγγενεῖς, οἱ ὅποιοι μόλις τὸ πληροφοροῦντοῦν, προσκαλοῦν τυμπανιστὰς καὶ ὄργανοπαίκτης, παραθέτουν μέγα γεῦμα στοὺς φίλους των καὶ περνοῦν τὴς τρεῖς πρώτας ἡμέρας μετὰ τὴν χαρμόσυνον ἀγγελίαν, διασκεδάζοντες, χορεύοντες καὶ ἐσφραινόμενοι.

Ὅταν ὁμως ἀπεναντίας τὰ κοράκια φᾶνε πρῶτον τὸ ἀριστερὸν μάτι τοῦ νεκροῦ, σημαίνει ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἐπῆγε στήν κόλαση, καὶ τότε ἀρχίζει ἀληθῆς θρήνος καὶ ὄδυρος τῶν συγγενῶν, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὔτε τρώει, οὔτε πίνουν, οὔτε κοιμοῦνται ἀλλὰ προσεύχονται, κάμουν ἐλεημοσύνας με τὴν ἐλπίδα ὅτι ἔτσι θὰ ἐξιλεώσουν τοὺς θεοὺς των καὶ θὰ σωθῇ ἡ ψυχὴ τοῦ συγγενεῶς των.

Οἱ Πέρσαι τοῦ Κιρμάν ἀγνοοῦν ὀλωσοδιόλου τὴν ταφὴ τῶν νεκρῶν. Κάποτε μάλιστα θᾶν ἀπέθανε ἐκεῖ καὶ ἀκηδεύθη ὁπὸ τοὺς συγγενεῖς του κάποιος ἐθνομάρτυς, ὅλοι οἱ κατοικοὶ τῆς περιφέρειας συνέρρησαν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐπρόκειτο νὰ ταφῇ διὰ νὰ ἴδουν τὸ περίεργον καὶ πρωτοφανὲς διὰ τοῦτους θέαμα, χροιάσθηκε δὲ νὰ ἐκδοθῇ ἄδεια ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Περσίας διὰ τὴ ἐπιτραπῆ ἡ ταφὴ του.

Ο Περσιανός

ΤΑ ΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Ἡ σύζυγος ἐνὸς τηλεγραφητοῦ τοῦ κάμνει ἀτελευτήτους παρατηρήσεις καὶ τὸν ὑβρίζει ἔλεεινὰ· ἐκεῖνος δὲν τολμᾷ νὰ πῇ λέξιν.

— Ἐἰ λοιπὸν δὲν ἀπαντᾷς; τῷ λέγει μανιώδης ἐκ τῆς ἀκρας σιωπῆς του.

Καὶ ὁ σύζυγος σκεπτικῶς:

— Σοῦ λέγω, ὅτι ἂν ἤθελες νὰ τηλεγραφήσης ὄλα αὐτὰ, θὰ ἐπλήρωνες 2426 δραχ. καὶ 60 λεπτά.

**

Ὁ κύριος.— Ποῦ τᾶβαλες τὰ λεφτά, Μανώλη, καὶ μοῦ χρειάζονται.

Ὁ ὑπηρέτης.— Στὸ φάντε—ἀφεντικῶ, καὶ τᾶχασα ὄλα 1...

**

Ὁ κύριος.— Δὲν εἰδέγω, κυρία, γιατί ὄλα τὰ ἀσχημα πρόγματα ἐν τῷ κόσμῳ εἰνε γένους θηλυκοῦ.

Ἡ κυρία.— Ποῦ τὸ βλέπετε αὐτὸ, κύριε;

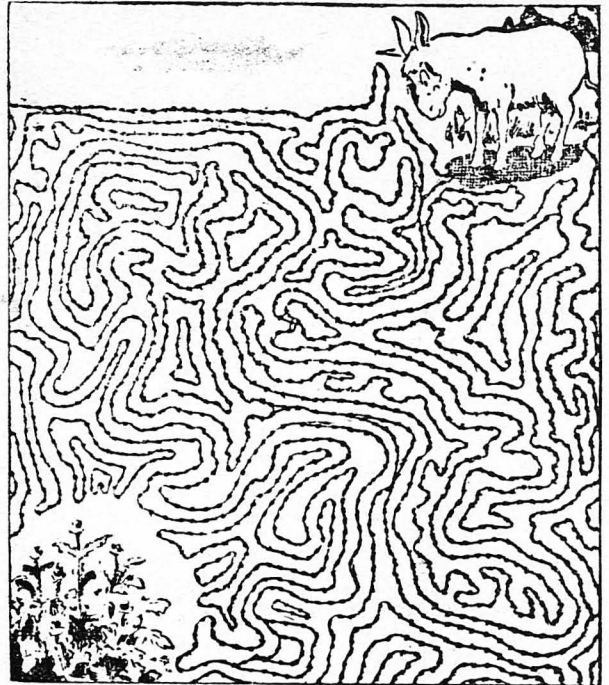
Ὁ κύριος.— Ὅλοτες: Ἀπιστία, φιλαρέσκεια, μικροπρέπεια, ἀισχροκέρδεια, ἀγένεια, πανουργία, ἀπάτη, ρυπαρότης, ἠλιθιότης, κλπ. κλπ. Ὅλα γένους θηλυκοῦ.

Ἡ κυρία.— Αὐτὸ συμβαίνει, διότι... ἐκείνοι ποῦ ἔκαμαν τὸ δεξικὸν ἦσαν ἄνδρες.

Ο ΔΙΓΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΓΑΙ-ΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ

Ὡς βλέπετε κατωτέρω εἰς τὴν εἰκόνα, ὁ πάντοτε ἀτυχῆς καὶ πειναλὸς κύρ Μέντιος ἔχει δλην τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μεταβῇ καὶ νὰ βουκῆσῃ σ' ἄντικρονὰ γαῖδουράγκαθα, ἀλλὰ δὲν βρῖσκει δρόμο νὰ περάσῃ, σὰν χονδροκέφαλος Μέντιος ποῦ εἶνε. "Ἄν τὸν λυτᾶσθε κ' ἂν θέλετε νὰ τοῦ προσφέρετε ἓνα καλὸ γεῦμα, εὔρετε εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν καὶ μάλιστα τὸν πιὸ σύντομον.

Ἀπὸ ποῦ λοιπὸν θὰ περάσῃ μετὰ τῶν κενῶν ὁ κύρ Μέντιος γιὰ νὰ φθάσῃ στὰ γαῖδουράγκαθα, τὰς ὀνακάνθας, ὅπως θὰ τὰς ἔλεγεν ὁ μακαρίτης Μιστριώτης;

Σημειώστε λοιπὸν τὸ δρόμο ἐπὶ τοῦ σχεδίου καὶ στείλετε το εἰς τὰ Γραφεῖα μας ἐντὸς φακέλλου μετὰ τοῦ σχετικῶν καὶ ἀπαραιτήτων μονοδραχμῶν δικαιοῦματος συμμετοχῆς.

Ἄς τις ἄνευ δραχμῆς δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου σημειώσετε πάντοτε τὴν λέξιν «Διαγωνισμός».

Αἱ λύσεις θὰ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 31ης τρέχοντος μηνός.

Ἡ κλήρωσις διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων θὰ γίνῃ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου.

Ἐκ τῶν λυτῶν θὰ βραβεύθωιν διὰ κληρώσεως 20 καὶ θὰ λάβῃ ἕκαστος ἀνὰ 100 δραχμὰς. Θὰ διανεμηθῶιν δηλαδὴ δύο χιλιάδες δραχμῶν.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ“

Ἐξακολουθεῖ ραγδαία ἡ ζήτησις τῶν δύο ἀριστουργημάτων, τὰ ὅποια ἔξεδωκε τελευταίως τὸ «Μπουκέτο», τῆς αἰσθηματικωτάτης «Σόνιας» τῆς Γκρεβίλ καὶ τῆς ὑπερόχου ἀκόρης τοῦ Μεγάλου Βάλτου» τῆς Λάγκερλεφ. Ἀπὸ τὸς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ἐξωτερικὸν ζητοῦνται ἑκατοντάδες ἐκ τῶν βιβλίων μας αὐτῶν.

Κοὺς Κοὺς Ἴω. Πέσσην Θεογίνην, Γεωρ. Στριγγλικαν Κομοτινήν, Σπύρον Καρσιβίτην Φιλιατρά, Ἐλένην Ἀντωνιάδου Ἐντιπῆ, Γεωρ. Σηλιωτόπουλον Θεολόγη, Δούκαν Θεοδοῦρου Δράμην, Παν. Σουκαρᾶν Τρίπολιν, Γεωρ. Μπαζουνοπούλου Λάρισσαν, Λουκᾶν Γιαλέσαν Ἀμφισσαν, Παναγ. Κόλλιαν Θήβας, Νίχον Πεχλιβάνου Θεσσαλολόγη, Μαρ. Λεοῦση Πειραιᾶ, Ἐλευθ. Περσίδην Ξάνθην, Α. Ἡλιόπουλον Βλαχοκράσιον, Κορύνναν Δημάδου Καβάλλα, Νικολ. Δουμπαν Ξάνθην, Σωκράτην Γκιόκαν Βύλλια, Π. Κουτρούμην Πάτρας, Μιλτιάδην Κροσβίαν Ἰθάκης.

ΠΡΟΕΙΧΩΣ ΕΙΣ ΤΟ „ΜΠΟΥΚΕΤΟ“
ΤΑ ΝΕΑ ΓΡΑΔΟΓΙΚΑ ΑΠΟΜΗΜΟΡΕΥΜΑΤΑ
ΤΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
35 ΧΡΟΝΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Η Β ΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Τόμος «Μπουκέτου» 1924 χρυσόδετος διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 120, Ἐξωτερικὸν φρ. 80.

Σόνια βιβλίον χρυσόδετον, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 12, Ἐξωτερ. φρ. 6.

Ἡ Κόρη τοῦ Μεγάλου Βάλτου βιβλίον χρυσόδετον, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 12, Ἐξωτερικὸν φρ. 6.

Οἱ ἐμβάζοντες τὴν ἀξίαν τῶν ἀνωτέρω τὰ λαμβάνουν ἀσφαλῶς ἐπὶ συστάσει.